

Nahe-porfieren vermeld worden en vooral de vondst van een zeldzame sferolietporfier.

Fossielen komen in Rijngesteenten niet veelvuldig voor. Schr. vond o.a. enkele stukken fossiel hout; een vuistgrote breksie van verkiezeld hout; een eigenaardig gevormd en met limoniet doortrokken koraal; zandsteen met *Tentaculites ornatus*. De geringe kwantiteit der fossielen wordt echter vergoed door de kwaliteit van de mooiste zwerfsteen met fossielen, ooit door Schr. gevonden. (Zie foto 53 en 54).

Het is een stuk Devonische zandsteen van 12×10 cm en enkele cm dikte en afkomstig uit een zandgroeve te Reek, waar het in twee bij elkaar passende delen vorig jaar gevonden werd. De steen munt uit door zijn rijkdom aan fossielen en door de uitstekende conserveringstoestand ervan. Er zitten tal van afdrukken in, merendeels spirifers en andere brachiopoden, steelfragmenten van zeelelies, tentaculitessoorten, en schelpen van bivalven, maar 't meest opvallend is wel de holte, bezet met kleine ronde bolletjes van ongeveer gelijke grootte, die echter niet regelmatig gerangschikt staan. Dit fossiel doet sterk denken aan een algenkolonie.

Bijgaande foto moge een indruk geven van dit meer dan 300 miljoen jaren oude stukje zeebodem, dat men alseen teder kleinoed in handen houdt.

Uit deze wat uitvoerige opsomming van vondsten blijkt wel, dat het besproken terrein zeer zeker de aandacht van onze leden verdient. Niet alleen om zijn stenenrijkdom, maar ook morfologisch en door de interessante bodemprofielen en andere geologische eigenaardigheden is het een belangrijk gebied.

Vught, Januari 1950.

GEOLOGIE DER ONNOZELEN

In een Achterhoekse oligocene kleigroeve vernam ons lid Boekschoten: „Joa m'neer, al die klei en dat zand is komm'n andrieven met ijsschotsen in de tijd van de Zondvloed.” —

En in een Limburgse mergelgrot vertelde de gids: „Hier dames en heren, kunt u schelpjes te zien krijgen, die in de steen zitten! En weet u, hoe die er in gekomen zijn? Ja, dames en heren, die raakten in de mergelsteen, toen die nog gloeiend en vloeibaar was. Toen was die nog zacht en leek wel op lava.”

G. J. BOEKSCHOTEN.